

Udskriftsdato: 14. december 2025

FOU nr 2022.14 (Gældende)

2022-14. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid og underretninger i sag om vejledende udtalelse

Ministerium: Folketinget

Opfølgning / Opfølgning til

LBK nr 1070 af 24/08/2018 § 10 - LBK nr 314 af 10/03/2022 § 81, stk. 1

2022-14. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid og underretninger i sag om vejledende udtalelse

Da ombudsmanden behandlede en klage over sagsbehandlingstiden hos Erstatningsnævnet i en sag om offererstatning, blev han opmærksom på, at den lange sagsbehandlingstid primært skyldtes den tid, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring brugte til at afgive en vejledende udtalelse om offerets mén og erhvervsevnetab. Der gik således mere end 2 år og 2 måneder, fra Erstatningsnævnet bad om udtalelsen, til den forelå. Ombudsmanden anmodede derfor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en udtalelse om sagsbehandlingstiden.

Ombudsmanden mente, at sagsbehandlingstiden for den vejledende udtalelse havde været unødigt lang, også henset til sagens betydning for offeret.

Ombudsmanden anførte også, at Erstatningsnævnet havde ansvaret for sagsbehandlingstiden i offererstatningssagen, og at nævnet stadig havde pligt til at underrette borgeren om, hvad sagen beroede på, og hvornår det forventedes, at der kunne træffes en afgørelse, selv om nævnet havde anmodet en anden myndighed om en udtalelse. Ombudsmanden forstod dog, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i praksis underrettede borgeren eller dennes repræsentant om forventet sagsbehandlingstid, ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring besvarede rykkere mv. fra borgeren og repræsentanten.

Under disse omstændigheder mente ombudsmanden, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings underretninger af borgeren og dennes repræsentant om sagsbehandlingstiden ikke havde været fyldestgørende.

Ombudsmanden kritiserede bl.a., at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i en underretning – da det viste sig, at den først udmeldte sagsbehandlingstid ikke kunne overholdes – ikke havde foretaget en vurdering af den forventede sagsbehandlingstid. Han kritiserede også, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde givet borgeren og dennes repræsentant en tidsmæssig ramme for, hvornår den vejledende udtalelse kunne forventes afgivet.

(Sag nr. 21/05269)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen, efterfulgt af et bilag:

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad drejer sagen sig om?

Sagen drejer sig om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid i forbindelse med afgivelse af en vejledende udtalelse om varigt mén og erhvervsevnetab til brug for behandlingen af din offererstatningssag hos Erstatningsnævnet. I sagen havde du fremsat krav om erstatning for fysiske og psykiske skader efter et drabsforsøg i 2016.

Jeg afsluttede den 1. november 2021 min behandling af Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid i offererstatningssagen (FOB 2021-29). Da sagsbehandlingstiden hos Erstatningsnævnet i den periode, som jeg undersøgte, navnlig skyldtes, at sagsbehandlingstiden hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med afgivelse af den vejledende udtalelse var lang, bad jeg samtidig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en udtalelse om bl.a. den tid, som indtil da var brugt på at behandle sagen.

Min undersøgelse omfatter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid mv. i perioden fra den 22. august 2019, hvor Erstatningsnævnet anmodede om en vejledende udtalelse i sagen, og frem til mit brev af 1. november 2021.

Nedenfor i pkt. 2 findes en beskrivelse af sagens baggrund. I pkt. 3 redegøres der for det relevante retsgrundlag. I pkt. 4 omtales Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bemærkninger til sagen, og pkt. 5 indeholder mine bemærkninger til sagen. Bilaget indeholder en nærmere gengivelse af sagens forløb.

2. Sagens baggrund

Erstatningsnævnet bad den 22. august 2019 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vejledende udtalelse vedrørende en vurdering af méngraden og erhvervsevnetabet i din offererstatningssag.

Den 4. september 2019 skrev Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til din repræsentant og Erstatningsnævnet, at den vejledende sagsbehandlingstid for afgivelse af en udtalelse var ca. 15 måneder.

Den 9. november 2020 orienterede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring din repræsentant og nævnet om, at sagen ikke var færdigbehandlet inden for 15 måneder, og at den fortsat var under behandling.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring besvarede ved et brev af 20. november 2020 to rykkere fra dig.

På baggrund af en anmodning fra Erstatningsnævnet om en status i sagen oplyste Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 4. marts 2021 til nævnet, at sagen senest i januar 2021 havde været forelagt en intern lægekonsulent, og at det ikke kunne siges mere præcist, hvornår sagen kunne forventes færdigbehandlet.

Den 22. april 2021 bad Erstatningsnævnet på ny Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vurdering af den forventede sagsbehandlingstid. Nævnet rykkede den 21. maj 2021 for svar. Samme dag oplyste Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til nævnet, at det ikke var muligt at sige noget om den forventede sagsbehandlingstid.

På baggrund af en rykker fra dig oplyste Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 1. september 2021 igen til dig, at der ikke kunne angives en forventet sagsbehandlingstid.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skrev på baggrund af en ny rykker fra dig den 7. oktober 2021 til din repræsentant, at det ikke kunne oplyses nærmere, hvornår en udtalelse kunne forventes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 7. september 2021 havde modtaget supplerende helbredsoplysninger/speciallægeerklæring, som var videregivet til en intern lægekonsulent sammen med sagens øvrige oplysninger, og at sagen afventede svar fra lægekonsulenten.

Jeg bad den 1. november 2021 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en udtalelse mv. i sagen.

Den 16. november 2021 sendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring to vejledende udtalelser om henholdsvis varigt mén og tab af erhvervsevne til Erstatningsnævnet og din repræsentant.

Erstatningsnævnet anmodede den 22. november 2021 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en revurdering af dit varige mén.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sendte den 29. november 2021 en udtalelse mv. i sagen til mig.

Den 13. januar 2022 bad jeg Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en supplerende udtalelse mv. i sagen til mig. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sendte den 8. februar 2022 en supplerende udtalelse i sagen.

Den 8. april 2022 afgav Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en ny vejledende udtalelse om dit varige mén til Erstatningsnævnet. Sagen hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er således afsluttet.

Jeg henviser i øvrigt til bilaget, der indeholder en nærmere gengivelse af sagens forløb.

3. Retsgrundlaget

3.1. Regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgivelse af vejledende udtalelser

3.1.1. Arbejdsskadesikringsloven

Efter § 81, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven (lovbekendtgørelse nr. 314 af 10. marts 2022) kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter anmodning afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskaade, der ikke er omfattet af loven. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan tillige afgive udtalelser efter § 10 i lov om erstatningsansvar (se nærmere om bestemmelsen nedenfor under pkt. 3.1.3).

Der er ikke i arbejdsskadesikringsloven fastsat frister for afgivelse af vejledende udtalelser.

3.1.2. Offererstatningsloven

Det fremgår af § 14, stk. 2, i offererstatningsloven (lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014 med senere ændringer), at Erstatningsnævnet kan indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabet. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 486 af 30. april 2019 om ændring af offererstatningsloven og trådte i kraft den 1. maj 2019.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 486 af 30. april 2019, at baggrunden for indsættelsen af bestemmelsen var, at sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet over en længere periode havde været meget utilfredsstillende, og at dette særligt var gældende i de sager, hvor Erstatningsnævnets sekretariat forelagde spørgsmål om erhvervsevnetab og méngrad for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Bestemmelsen åbnede derfor mulighed for, at der kunne indgås en aftale med bl.a. Patienterstatningen om, at Patienterstatningen fremover også kunne udarbejde vejledende udtalelser om erhvervsevnetab og méngrad i offererstatnings-sager. Erstatningsnævnet kunne således efter indgåelse af en aftale med Patienterstatningen henvise en sag enten til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller til Patienterstatningen, afhængigt af hvem der kunne tilbyde den hurtigste sagsbehandling i den konkrete sag.

Jeg henviser til lovforslag nr. L 172 af 27. februar 2019, lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 1 og 2.6.2. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2018-19 (1. samling), tillæg A.

3.1.3. Erstatningsansvarsloven

Erstatningsnævnet havde også forud for indsættelsen af den ovenfor omtalte bestemmelse i offererstatningslovens § 14, stk. 2, mulighed for at indhente en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det skete efter bestemmelsen i § 10, stk. 1, i erstatningsansvarsloven (lovbekendtgørelse nr. 1070 af 24. august 2018).

Det fremgår af denne bestemmelse, at såvel skadelidte som skadevolder kan indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af méngrad og erhvervsevnetab fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Udtalelsen skal så vidt muligt afgives inden 1 år og senest 2 år efter fremsættelsen af anmodningen om en udtalelse, jf. § 10, stk. 1, 2. pkt.

De nævnte frister blev indført ved lov nr. 463 af 7. juni 2001 om ændring af lov om erstatningsansvar, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv., samtidig med, at der i bestemmelsens 3. pkt. blev indført en mulighed for (nu) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at afgive midlertidige udtalelser. Fristerne svarer til de frister, som fremgik af den dagældende § 31, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, hvorefter (dengang) Arbejdsskadestyrelsen så vidt muligt skulle fremkomme med en afgørelse inden 1 år og senest inden 2 år efter arbejdsskadens anmeldelse. Jeg henviser herved til lovforslag nr. L 143 af 10. januar 2001, lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 4.1.1, og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 (§ 10), s. 3530. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2000-01, tillæg A.

Der blev ikke ved den ændring af offererstatningsloven, der er nævnt ovenfor i pkt. 3.1.2, foretaget ændringer i erstatningsansvarslovens § 10. Denne kan således fortsat anvendes af offeret til selv at indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelse af méngraden og erhvervsevnetabet fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

3.2. Andre sagsbehandlingsregler

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser i offererstatningssager er ikke afgørelser, men vejledende udtalelser.

Jeg henviser til bl.a. lovforslag nr. L 172 af 27. februar 2019 om ændring af offererstatningsloven, lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.1. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2018-19 (1. samling), tillæg A.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgiver således sine udtalelser som led i faktisk forvaltningsvirksomhed, og der stilles i forhold hertil i flere henseender krav, som svarer til dem, der stilles til en myndighed i afgørelsessager.

3.2.1. Officialprincippet

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at det påhviler den enkelte myndighed enten selv at fremskaffe de fornødne oplysninger til at afgøre en sag korrekt eller dog at foranledige, at andre medvirker til sagens oplysning.

Officialprincippet gælder ikke kun i sager, hvor myndigheden skal træffe en afgørelse i forvaltningslovens forstand, men skal ud fra almindelige principper om saglig forvaltning også iagttages i forbindelse med visse former for faktisk forvaltningsvirksomhed, herunder ved afgivelse af vejledende udtalelser.

Omfanget af den nødvendige sagsoplysning må fastlægges i forhold til bl.a. indholdet af den udtalelse, der skal afgives. Kravene vil alt andet lige være skærpede, når vejledningen angår forhold, der kan få indgribende betydning for den vejledte borger.

Hvis det kræver en særlig sagkundskab at kunne vurdere en sag – og en myndighed ikke selv besidder denne sagkundskab – har myndigheden ansvaret for at rette henvendelse til f.eks. andre myndigheder eller private virksomheder eller personer, såsom en læge, således at den nødvendige sagkundskab inddrages i sagen.

Jeg henviser til sagen FOB 2020-18, Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 199, Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 484 og s. 491 (Niels Fenger og Hanne Marie Motzfeldt), og til overblik #8 om officialprincippet i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

3.2.2. Sagsbehandlingstid

Der er ikke i forvaltningsloven eller anden lovgivning fastsat generelle regler om myndighedernes sagsbehandlingstid. Det følger imidlertid af god forvaltningsskik, at sager i den offentlige forvaltning skal behandles inden for rimelig tid og ikke må trække unødigt ud.

Spørgsmålet om, hvornår en myndighed har brugt for lang tid på at behandle en sag, kan ikke besvares generelt, men bygger på en konkret vurdering.

Ved vurderingen af, hvad der udgør en rimelig sagsbehandlingstid i en konkret sag, må man – ud over eventuelle særregler på området – tage udgangspunkt i den samlede sagsbehandlingstid. Derudover må andre forhold også tages i betragtning, herunder sagens karakter, omfanget af de undersøgelser, som myndigheden skal foretage, de løbende ekspeditioner i sagen, den sædvanlige sagsbehandlingstid for den pågældende sagstype, myndighedens eventuelle udmeldinger om en forventet sagsbehandlingstid, sagens faktiske og retlige kompleksitet, om sagen giver anledning til principielle overvejelser, og om sagen af hensyn til parten eller andre private eller offentlige interesser må anses for mere eller mindre hastende.

Ved vurderingen af den generelt acceptable sagsbehandlingstid på et område kan der ikke tages hensyn til myndighedernes subjektive forhold, idet vurderingen må hvile på et objektivt grundlag. At myndigheden har utilstrækkelige ressourcer, eller at der på et sagsområde kommer flere sager end forventet, er nok subjektivt undskyldende momenter, men kan ikke bevirke en forlængelse af den tid, som man må anse for en i almindelighed acceptabel sagsbehandlingstid. Sådanne forhold kan kun under særlige omstændigheder tillægges betydning for bedømmelsen af myndighedens sagsbehandlingstid.

De ovenstående kriterier for vurderingen af sagsbehandlingstiden gælder på baggrund af god forvaltningsskik og den almindelige vejledningspligt som udgangspunkt også i forhold til sager, der ikke er afgørelsessager ved den pågældende myndighed, herunder i tilfælde, hvor myndigheden afgiver en vejledende udtalelse til brug for en afgørelse, som en anden myndighed skal træffe.

Jeg henviser til sagerne FOB 2022-10, FOB 2022-6 og FOB 2006.233, Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 200 og 205, Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 73 af 4. juni 1997 om mål for hurtig sagsbehandling m.v., Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 688 ff. (Kirsten Talevski), og til overblik #11 om sagsbehandlingstid i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

3.2.3. Underretning

Af Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 206-208, som gælder for sager, hvor myndighederne træffer afgørelser, fremgår følgende:

”206. Hvis en forvaltningsmyndighed som følge af sagens karakter eller den almindelige sagsbehandlingstid for den pågældende myndighed ikke kan træffe afgørelse inden kortere tid efter sagens modtagelse, bør myndigheden give den, der er part i sagen, underretning om, hvorpå sagen beror og så vidt muligt oplysning om, hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge.

207. Myndigheden bør endvidere give den, der er part i sagen, underretning, når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt.

208. Rykkerskrivelser fra den, der er part i sagen, og som er rimeligt begrundet i sagsbehandlingstiden, bør i almindelighed besvares med det samme. Besvarelsen bør indeholde oplysning om, hvorpå sagen beror og så vidt muligt oplysning om, hvornår myndigheden regner med, at afgørelsen kan foreligge. ”

De nævnte punkter i vejledningen til forvaltningsloven er udtryk for god forvaltningsskik og gælder som udgangspunkt også i sager, der ikke er afgørelsessager.

Hvor en myndighed skal træffe afgørelse over for en part og til brug for sagens oplysning anmoder en anden myndighed om at afgive en udtalelse, er det som udgangspunkt den førstnævnte myndighed, der skal holde parten orienteret om sagsbehandlingen. Afgørelsesmyndighedens pligt til at underrette parten om, hvad sagen beror på, og hvornår det forventes, at der kan træffes en afgørelse, ophører således ikke af, at sagen er blevet forelagt for en anden myndighed og dermed (også) verserer for denne anden myndighed, jf. FOB 2021-29.

Den spurgte myndighed bør imidlertid i nogle situationer underrette afgørelsesmyndigheden om sagsbehandlingsskridt og forventet sagsbehandlingstid, ligesom den spurgte myndighed i almindelighed også bør besvare direkte forespørgsler og rykkerskrivelser fra parten.

Hvis en myndighed ikke kan afslutte sin behandling af en forespørgsel fra en anden myndighed inden for den tidsfrist, som myndigheden tidligere har oplyst til parten eller den anden myndighed, bør den således give parten henholdsvis den anden myndighed oplysning om en ny forventet sagsbehandlingstid, som bør være realistisk. Det er ikke et krav, at der skal gives en præcis angivelse af, hvornår et svar kan foreligge, hvis det ikke er muligt. Men det følger af god forvaltningsskik, at der bør gives en tidsmæssig ramme for, hvornår sagen ud fra de foreliggende oplysninger og sagens karakter og type mv. kan forventes færdigbehandlet. Det kan f.eks. ske ved at angive et tidspunkt for, hvornår det senest kan forventes at ske, eller et rimeligt interval herfor.

Jeg henviser til sagerne FOB 2006.233, FOB 2018-11 og FOB 2021-31, Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 694 f. (Kirsten Talevski), og til pkt. 4 og 6 i overblik #11 om sagsbehandlingstid i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

3.2.4. Andre sagsbehandlingsrutiner

En myndighed bør generelt tilrettelægge sin sagsbehandling på en sådan måde, at der hurtigst muligt efter modtagelsen af en henvendelse foretages en første gennemgang og vurdering af sagen for bl.a. at afklare, om man er rette myndighed, eller om henvendelsen skal videresendes til en anden myndighed. Hvis man er rette myndighed, må man tage stilling til, hvilke sagsbehandlingsskridt sagen giver anledning til.

Med en sådan screening eller visitation, der foretages hurtigt efter modtagelsen, kan det sikres, at der ikke indtræder unødige forsinkelser f.eks. ved, at en henvendelse ligger i lang tid, inden den videresendes til rette vedkommende, eller ved, at myndigheden først lang tid efter sagens modtagelse indhenter udtalelser til brug for sagens behandling. En sådan fremgangsmåde giver også mulighed for en hurtig afklaring af, om sagen er af hastende karakter og derfor bør prioriteres.

Jeg henviser til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 73 af 4. juni 1997 om mål for hurtig sagsbehandling m.v., Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 692 f. (Kirsten Talevski), og til pkt. 5.1 i overblik #11 om sagsbehandlingstid i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

4. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bemærkninger

4.1. Sagsbehandlingstid

4.1.1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid generelt

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse af 29. november 2021 anført, at der i 2021 var en stigning i sagsbehandlingstiden i private erstatningssager, herunder offererstatningssager. Det betød, at det tog længere tid at sagsbehandle en sag end først antaget, hvilket i høj grad skyldtes sagernes komplekse karakter samt udfordringer med afgang af erfarne sagsbehandlere på området og med at rekruttere de rette ressourcer til sagsbehandlingen af denne type sager.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring var på tidspunktet for udtalelsen af 29. november 2021 i gang med at rekruttere flere medarbejdere til området for private erstatningssager, herunder offererstatningssager, og med at afdække mulige procesforbedrende tiltag på området for private erstatningssager for at sikre et hurtigere og mere smidigt flow i sagsporteføljen.

Derudover har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anført, at der foretages relevant prioritering af sager på baggrund af en overordnet ramme for, at de ældste sager behandles først, og at der løbende trækkes lister for at identificere og prioritere sagerne, herunder sager, som har en hastende karakter.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udarbejdet en driftsstyringsmodel, som fokuserer på:

- Prioritering af sager over 2 år
- Overholdelse af udmeldt sagsbehandlingstid, jf. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside, ift. mén, erhvervsevnetab og retssager
- Minimering af intern liggetid
- Balanceret afvikling af sagstyper, f.eks. mén, erhvervsevnetab og retssager.

I sin supplerende udtalelse af 8. februar 2022 har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anført, at man er meget opmærksom på, at der er særlige områder, hvor sagsbehandlingstiden, herunder især den interne liggetid, er uforholdsmæssig og urimelig lang. Endvidere er det oplyst, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har haft betydeligt flere opsigelser end forventet på især de meget fagtunge områder, hvor oplæring til rette kompetenceniveau er langvarig.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har iværksat særlige indsatser på disse områder, herunder ved at tilføre flere ressourcer gennem ekstern rekruttering og interne rokeringer, ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring løbende arbejder med forbedring af sine processer, kigger på arbejdsgangene og tilrettelægger sagsbehandlingen, så de erfarne kompetencer udnyttes bedst muligt, samt har fokus på en række andre tiltag.

4.1.2. Sagsbehandlingstiden i din sag

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelsen af 29. november 2021 henvist til, at det fremgår af erstatningsansvarslovens § 10, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring så vidt muligt skal afgive en vejledende udtalelse inden 1 år og senest 2 år efter fremsættelsen af anmodningen om en udtalelse. Det er i tilknytning hertil anført, at da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 16. november 2021 afgav de vejledende udtalelser om varigt mén og tab af erhvervsevne i din sag, havde der været tale om en samlet sagsbehandlingstid på 2 år og 2 måneder.

Det fremgår derudover mere overordnet om sagsbehandlingstiden i din sag, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring siden sagens oprettelse løbende har behandlet sagen, herunder indhentet yderligere oplysninger til brug for den videre behandling af sagen, og foretaget ekspeditioner i sagen kontinuerligt, bortset fra et par perioder med nogle måneders intern liggetid, som skyldtes intern prioritering mellem opgaver og de ressourcer, der havde kompetencer til at lave vejledende udtalelser.

I sin supplerende udtalelse af 8. februar 2022 har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring nærmere anført, at det er normal praksis efter modtagelse af en anmodning om en vejledende udtalelse at vurdere sagen, herunder forholde sig til, hvilke gener den tilskadekomne har pådraget sig efter hændelsen, og om der er årsagssammenhæng. Samtidig vurderes det, om sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan tage stilling til det varige mén og erhvervsevnetabet, for herved at sikre en konkret og uafhængig udtalelse, der giver et retvisende billede af tilskadekomnes gener og erhvervsevnetab. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tilstræber ved opstart af en sag at forholde sig til alle generne, at indhente de oplysninger, der mangler for at kunne tage stilling til alle tilskadekomnes gener, og at indhente kommunale akter for at kunne tage stilling til tab af erhvervsevne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i forhold til din sag i den supplerende udtalelse anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring beklageligvis ved sagens begyndelse alene indhentede en speciallægeerklæring inden for det lægelige område A og ikke forholdt sig til de (øvrige) helbredsmæssige gener efter drabsforsøget eller til vurderingen af erhvervsevnetabet, og at dette var en fejl i sagsbehandlingen.

Derudover fremgår det, at dette desværre har medført en række u hensigtsmæssige følgevirkninger i sagsbehandlingen, idet der først efterfølgende blev indhentet kommunale akter, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtog den 28. august 2020. Ved den yderligere behandling af sagen blev det klart, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde forholdt sig til de (øvrige) gener som følge af drabsforsøget. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring søgte derfor hjælp hos sine interne lægekonsulenter, som

vurderede, at der burde indhentes en speciallægeerklæring inden for det lægelige område B, hvilket Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anmodede om den 31. marts 2021.

Det er på den baggrund Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, at sagsbehandlingen i den konkrete sag har været behæftet med nogle fejlhåndteringer i forløbet, som har medført unødigt lang sagsbehandlingstid i den konkrete sag. Derudover har der imellem de enkelte sagsskridt været en unødigt lang liggetid i sagen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har tilføjet, at der er tale om en helt konkret sagsbehandling, og har beklaget forløbet, de nævnte fejl og uhensigtsmæssigheder samt de eventuelle gener, det har medført.

4.2. Underretninger

4.2.1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings generelle praksis for underretninger

Det fremgår af udtalelsen af 29. november 2021, at når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtager en anmodning om en vejledende udtalelse i en offererstatningssag, bliver der i forbindelse med sagens oprettelse sendt et kvitteringsbrev, hvori den vejledende sagsbehandlingstid oplyses. Jeg forstår det sådan, at kvitteringsskrivelsen, hvis der er tale om en sag, hvor det er Erstatningsnævnet, der har anmodet om udtalelsen, sendes både til Erstatningsnævnet og den skadelidte eller denne repræsentant. Hvis der alene anmodes om en udtalelse vedrørende skadelidtes varige mén, er den vejledende sagsbehandlingstid 8 måneder, og ved anmodninger om skadelidtes varige mén og/eller tab af erhvervsevne er den vejledende sagsbehandlingstid 15 måneder.

Hvis den udmeldte sagsbehandlingstid ikke kan nås, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sende et orienteringsbrev til parterne, cirka en måned før de henholdsvis 8 eller 15 måneder er gået. Af brevet fremgår det, *at* sagen desværre ikke kan nå at blive færdigbehandlet inden for den vejledende sagsbehandlingstid, *at* Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bestræber sig på at afslutte sagen hurtigst muligt, men at der fortsat kan påregnes en vis sagsbehandlingstid, idet sagerne skal gennemgå flere faser, før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan skrive en udtalelse, og *at* Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forventer at afslutte sagen hurtigst muligt.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelsen af 8. februar 2022 bekræftet, at de omtalte orienteringsbreve udsendes automatisk, og at der ikke foretages en konkret vurdering af, hvornår sagen kan forventes færdigbehandlet.

Det fremgår desuden af udtalelsen af 29. november 2021, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring herefter løbende svarer på eventuelle rykkere og anmodninger om sagens status og i den forbindelse oplyser, hvad den forventede sagsbehandlingstid nu er, ligesom der sendes endnu et orienteringsbrev til parterne, hvis den udmeldte sagsbehandlingstid ikke kan holdes.

Det fremgår derudover af udtalelserne, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings nuværende sagsbehandlingssystem ScanJour ikke indeholder en funktionalitet til systematisk opfølgning på udmeldt sagsbehandlingstid i private erstatningssager, herunder offererstatningssager, og at der derfor er tale om en manuel opfølgning, som ikke er systemunderstøttet.

I Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings nye sagsbehandlingssystem ANS, som forventes taget i brug fuldt ud senest i sommeren 2022, arbejdes der efter det oplyste på en funktion, som systemmæssigt understøtter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring underretter sagens parter, hvis det viser sig, at det ikke kan nås at færdigbehandle en sag inden for den oprindeligt udmeldte vejledende sagsbehandlingstid. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil i forbindelse med det nye system også arbejde på at angive en mere konkret forventet sagsbehandlingstid.

4.2.2. Underretninger i din sag

Af udtalelsen af 29. november 2021 fremgår det, at da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring orienterede Erstatningsnævnet og din repræsentant om, at sagen ikke kunne nå at blive færdig inden for den vejledende sagsbehandlingstid på 15 måneder, havde Arbejdsmarkedets Erhvervssikring endnu ikke fuldt overblik over, hvilke oplysninger det ville blive nødvendigt at indhente. Det gjorde det vanskeligt at oplyse nærmere om den forventede sagsbehandlingstid i din sag.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har endvidere oplyst, at du løbende har fået orienteringer om status på sagen, sagsbehandlingstiden og det næste skridt i sagen.

5. Mine bemærkninger

5.1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid i sagen

Sager om offererstatning kan have store økonomiske og personlige konsekvenser for de berørte borgere. De involverede myndigheder bør derfor have et særligt fokus på sagsbehandlingstiden.

Fra den 22. august 2019, hvor Erstatningsnævnet anmodede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vejledende udtalelse i sagen, og indtil jeg den 1. november 2021 anmodede om en udtalelse i sagen (og til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 16. november 2021 afgav en vejledende udtalelse i sagen), var der gået mere end 2 år og 2 måneder.

Som det fremgår af pkt. 4.1.2 ovenfor, har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anført, at flere relevante sagsoplysningsskridt i sagen ikke er blevet foretaget rettidigt, og at der mellem sagsskridt i sagen har været en unødigt lang liggetid.

Jeg er enig med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i, at dette er beklageligt, og at det også er beklageligt, at sagen dermed har haft en unødigt lang sagsbehandlingstid.

Jeg har forståelse for det, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anført om, at der har været betydeligt flere opsigelser fra ansatte end forventet, herunder afgang af erfarne sagsbehandlere på området, og udfordringer med at rekruttere de rette ressourcer, jf. pkt. 4.1.1 ovenfor, men det kan ikke føre til en ændret vurdering af sagsbehandlingstiden i sagen. Jeg henviser i den forbindelse til, at det forhold, at en myndighed har utilstrækkelige ressourcer, eller at der på et sagsområde kommer flere sager end forventet, ikke kan bevirke en forlængelse af den tid, som i almindelighed må anses for en acceptabel sagsbehandlingstid på området, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor.

Jeg har desuden forstået, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring generelt ved den indledende sagsbehandling i forbindelse med en sags opstart tilstræber at forholde sig til den samlede relevante sagsoplysning i forhold til sagens aspekter, og herunder indhente de oplysninger, der mangler for at kunne tage stilling til

alle tilskadekomnes gener, samt indhente kommunale sagsakter for at kunne tage stilling til erhvervsevnetab. Jeg har samtidig noteret mig de tiltag, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har oplyst om med hensyn til bl.a. rekruttering af medarbejdere, procesforbedringer og prioriteringer for generelt at mindske sagsbehandlingstiden på området.

5.2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings underretninger

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sine udtalelser redegjort for underretningerne til dig og din repræsentant i sagen, jf. pkt. 4.2.2 ovenfor.

Det er Erstatningsnævnet, som har bedt om de vejledende udtalelser om varigt mén og erhvervsevnetab til brug for behandlingen af din sag om offererstatning. Som det også fremgår af min udtalelse i sagen FOB 2021-29, har den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, og som har anmodet en anden myndighed om en udtalelse, fortsat et ansvar for den tid, som medgår til dette. Afgørelsesmyndigheden har således ansvaret for, at udtalelser mv. modtages på et sådant tidspunkt, at det er muligt at træffe afgørelse i sagen inden for rimelig tid.

Det er derfor Erstatningsnævnet, som har ansvaret for sagsbehandlingstiden i offererstatningssagen. Af samme grund ophører Erstatningsnævnets pligt ikke til i en sag som denne at underrette dig om, hvad sagen beror på, og hvornår det forventes, at der kan træffes en afgørelse, fordi nævnet har anmodet en anden myndighed om en udtalelse af betydning for sagens afgørelse.

For at Erstatningsnævnet skal kunne opfylde disse forpligtelser i offererstatningssagen, er det imidlertid nødvendigt, at nævnet modtager oplysninger fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om, hvad sagen beror på, og den forventede sagsbehandlingstid i forbindelse med afgivelse af den vejledende udtalelse.

Jeg forstår det dog sådan, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i praksis underretter ikke kun Erstatningsnævnet om forventet sagsbehandlingstid mv., men også den tilskadekomne eller dennes repræsentant, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring også svarer på rykkere mv. fra disse.

De underretninger, som gives i den forbindelse, skal være i overensstemmelse med det retsgrundlag, som er beskrevet ovenfor under pkt. 3.2.3.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings brev til din repræsentant af 4. september 2019 giver mig ikke anledning til bemærkninger. Det giver mig heller ikke anledning til bemærkninger, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke før den 9. november 2020 af egen drift underrettede dig eller din repræsentant på ny i sagen.

Jeg må imidlertid forstå det, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anført i udtalelsen af 8. februar 2022, således, at der ikke i forbindelse med underretningen i november 2020 blev foretaget en vurdering af, hvornår sagen kunne forventes færdigbehandlet. Underretningen blev sendt i overensstemmelse med en generel praksis hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at sende et orienteringsbrev, ca. en måned før en udmeldt sagsbehandlingsfrist udløber, hvori det oplyses, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bestræber sig på at afslutte sagen hurtigst muligt, uden at der samtidig angives en ny tidshorisont.

Det er min opfattelse, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvis ikke den først udmeldte sagsbehandlingstid kan overholdes, bør foretage en vurdering af, hvornår sagen kan færdigbehandles, og underrette herom.

Vurderingen skal ikke nødvendigvis munde ud i en præcis angivelse af, hvornår en udtalelse kan foreligge, hvis det ikke er muligt. Men det følger af god forvaltningsskik, at der bør gives en tidsmæssig ramme for, hvornår sagen ud fra de foreliggende oplysninger og sagens karakter og type mv. kan forventes færdigbehandlet. Det kan f.eks. ske ved at angive et tidspunkt for, hvornår sagen senest forventes afsluttet, eller et rimeligt interval, inden for hvilket sagen forventes afsluttet. Jeg henviser til pkt. 3.2.3 ovenfor.

Jeg mener, at det er beklageligt, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke i forbindelse med sin underretning i november 2020 foretog en vurdering af den forventede sagsbehandlingstid og oplyste dig og din repræsentant om, hvad sagen beroede på, og en tidsmæssig ramme for, hvornår den vejledende udtalelse i sagen kunne forventes afgivet.

Jeg har som anført forstået det sådan, at den underretning, der i november 2020 er foretaget i din sag, bygger på en generel praksis. Jeg har i den forbindelse også forstået, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremover, herunder i forbindelse med ibrugtagning af det nye sagsbehandlingssystem ANS, vil arbejde på at angive en mere konkret forventet sagsbehandlingstid.

I det efterfølgende forløb hørte du eller din repræsentant først igen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om sagsbehandlingstiden, da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 1. september og 7. oktober 2021 henholdsvis telefonisk og skriftligt besvarede rykkere fra dig. Ingen af disse besvarelser indeholdt oplysninger om en ny forventet sagsbehandlingstid.

Jeg mener, at det – i en sag som denne, hvor ordningen er, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som nævnt ovenfor ikke kun underretter Erstatningsnævnet om den forventede sagsbehandlingstid mv., men også underretter den tilskadekomne eller dennes repræsentant og svarer på rykkere mv. fra disse – er beklageligt, at der gik mere end 9 måneder, før du eller din repræsentant igen hørte direkte fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om sagsbehandlingstiden, ligesom underretningerne burde have indeholdt oplysninger om en tidsmæssig ramme for, hvornår den vejledende udtalelse kunne forventes afgivet.

Jeg er ved min vurdering af sagen opmærksom på, at Erstatningsnævnet orienterede dig eller din repræsentant om nævnets henvendelser til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 4. marts og 21. maj 2021 og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings svar herpå, og at du eller din repræsentant således derigennem fik visse oplysninger om status i sagen.

Jeg har gjort Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bekendt med min opfattelse.

Jeg har derudover sendt en kopi af min udtalelse til Erstatningsnævnet til orientering.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Bilag

Erstatningsnævnet bad den 22. august 2019 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vejledende udtalelse vedrørende en vurdering af méngraden og erhvervsevnetabet i din offererstatningssag. Erstatningsnævnet vedlagde forskelligt lægeligt materiale, der bl.a. beskrev din (...) tilstand efter drabsforsøget. Erstatningsnævnet meddelte samtidig, at din repræsentant havde oplyst, at du udover det fremsendte lægelige materiale havde væsentlige (øvrige) gener efter hændelsen (...). I anmodningen var det også anført, at hvis yderligere lægelige oplysninger var fornødne, skulle disse indhentes ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranstaltning.

Den 4. september 2019 skrev Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til din repræsentant og Erstatningsnævnet bl.a., at den vejledende sagsbehandlingstid for afgivelse af en udtalelse var ca. 15 måneder. Hvis det ikke var muligt at færdigbehandle sagen inden for denne frist, ville Arbejdsmarkedets Erhvervssikring orientere herom. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sendte samtidig to breve til din repræsentant om henholdsvis en samtykkeerklæring til at indhente flere oplysninger i sagen og besvarelse af et spørgeskema.

Den 5. september 2019 sendte Erstatningsnævnet en kopi af en (...) udtalelse af 12. juli 2019 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtog den 12. og 23. september 2019 henholdsvis samtykkeerklæringen og det udfyldte spørgeskema.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sendte den 6. november 2019 et brev til din repræsentant om valg af speciallæge til brug for en speciallægeerklæring inden for det lægelige område A. Du sendte den 14. november 2019 dit svar på lægevalg.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anmodede den 27. november 2019 en speciallæge om at indkalde dig til undersøgelse og udfærdige en speciallægeerklæring inden for det lægelige område A. Din repræsentant modtog også en kopi af brevet.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtog den 12. december 2019 og 9. januar 2020 en række yderligere oplysninger fra dig i sagen, herunder en udredning fra X Kommune og en række lægelige oplysninger.

Den 3. februar 2020 modtog Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en speciallægeerklæring inden for det lægelige område A af 13. december 2019. Det fremgår, at speciallægen tidligere havde forsøgt at fremsende den.

Den 7. juli 2020 forelagde Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sagen for en intern lægekonsulent, som den 17. juli 2020 besvarede forelæggelsen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anmodede den 5. august 2020 Y Kommune om at sende akter vedrørende tilkendelse af førtidspension. Efter korrespondance om, hvilken kommune oplysningerne skulle indhentes hos, og anmodninger til tre forskellige kommuner, modtog Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 28. august 2020 akterne fra X Kommune. Din repræsentant modtog kopier af anmodningerne til kommunerne.

Den 9. november 2020 orienterede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring din repræsentant og Erstatningsnævnet om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde nået at færdigbehandle sagen inden for 15 måneder, og at sagen fortsat var under behandling. Det fremgik også af brevet, at når sagsbehandlingen trak ud, kunne det f.eks. skyldes, at sagen afventede oplysninger fra læger og kommuner, eller at der var et stort antal sager til behandling. Endvidere fremgik det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bestræbte sig på at afslutte sagen, så hurtigt det var muligt, men at der fortsat kunne påregnes en vis sagsbehandlingstid.

Efter to forespørgsler fra dig af 9. og 19. november 2020 om status i sagen skrev Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 20. november 2020 til dig, at sagen forventedes at kunne blive afsluttet med en udtalelse snarest. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne ikke love en udtalelse til en bestemt dato, da det endnu ikke var klart, om der manglede oplysninger i sagen. Sagen skulle gennemgå flere faser, før udtalelsen kunne skrives. Det kunne derfor ikke på forhånd afgøres, om der blev brug for at indhente flere oplysninger, og hvornår præcist udtalelsen kunne udfærdiges.

Den 19. januar 2021 blev sagen forelagt for en intern lægekonsulent, som samme dag oplyste, at denne ønskede en anden intern lægekonsulents vurdering.

Den 4. marts 2021 kontaktede Erstatningsnævnet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring telefonisk om en status i sagen. Det blev i den forbindelse oplyst, at sagen fortsat var under behandling, og at sagen senest i januar 2021 havde været forelagt en intern lægekonsulent. Det fremgår derudover, at det ikke kunne siges mere præcist, hvornår sagen kunne forventes færdigbehandlet.

Den 25. marts 2021 besvarede den anden interne lægekonsulent forelæggelsen og vurderede, at der var brug for en speciallægeerklæring inden for det lægelige område B.

Den 31. marts 2021 sendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring et brev til din repræsentant om valg af speciallæge til brug for en speciallægeerklæring inden for det lægelige område B. Svaret på lægevalg blev modtaget den 6. april 2021.

Den 22. april 2021 skrev Erstatningsnævnet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at nævnet på ny skulle anmode om en vurdering af, hvornår en udtalelse kunne forventes at foreligge.

Den 28. april 2021 orienterede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring din repræsentant om, at din sag skulle flyttes til et nyt sagsbehandlingssystem, og at der derfor ikke ville blive sagsbehandlet på din sag i perioden fra den 6. maj 2021 og frem til en dag i perioden mellem den 24. og 28. maj 2021.

På baggrund af henvendelser fra dig om, at den tidligere valgte speciallæge ikke længere udarbejdede den efterspurgte type erklæring, sendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 29. april 2021 et nyt brev til din repræsentant om valg af speciallæge til brug for en speciallægeerklæring inden for det lægelige område B. Du sendte samme dag dit svar på lægevalg.

Jeg forstår derudover – på baggrund af min undersøgelse om Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid i sagen – at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 21. maj 2021 telefonisk oplyste nævnet om, at det ikke var muligt at sige noget om, hvornår den vejledende udtalelse i sagen kunne forventes at foreligge.

Efter rykkere fra dig og speciallægen om at fremsende akterne til speciallægen anmodede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 7. juni 2021 speciallægen om at indkalde dig til undersøgelse og om at udarbejde en speciallægeerklæring inden for det lægelige område B. Efter flere forsøg på at sende akterne til speciallægen og rykkere fra dig og speciallægen modtog speciallægen – som jeg forstår det – akterne i perioden mellem den 9. og 13. august 2021.

På baggrund af en rykker fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 9. august 2021 for en speciallægeerklæring inden for det lægelige område B oplyste speciallægen den 19. august 2021, at han forventede at sende erklæringen i løbet af 3-4 uger.

Den 31. august 2021 orienterede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring speciallægen om, at fristen for modtagelse af erklæringen var udskudt til den 1. december 2021.

På baggrund af en telefonisk henvendelse fra dig oplyste Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 1. september 2021, at der ikke på daværende tidspunkt kunne oplyses den forventede sagsbehandlingstid, men at man var opmærksom på sagens alder.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtog den 7. september 2021 en speciallægeerklæring inden for det lægelige område B.

Du rykkede igen den 5. oktober 2021 telefonisk for en udtalelse.

Den 6. oktober 2021 forelagde Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sagen for en intern lægekonsulent.

Den 7. oktober 2021 skrev Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til din repræsentant, at det ikke kunne oplyses nærmere, hvornår en udtalelse kunne forventes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde modtaget supplerende helbredsoplysninger/speciallægeerklæring den 7. september 2021, at denne var videregivet til en intern lægekonsulent sammen med sagens øvrige oplysninger, og at sagen afventede svar fra lægekonsulenten.

Den interne lægekonsulent besvarede den 7. oktober 2021 forelæggelsen af 6. oktober 2021.

Den 12. oktober 2021 forelagde Arbejdsmarkedets Erhvervssikring igen sagen for en intern lægekonsulent, som besvarede forelæggelsen den 23. oktober 2021.

Du har klaget til mig flere gange over sagsbehandlingstiden i sagen, og jeg afsluttede den 1. november 2021 min undersøgelse af Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid. Jeg henviser til sagen FOB 2021-29.

Den 16. november 2021 sendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring to vejledende udtalelser om henholdsvis varigt mén og tab af erhvervsevne til Erstatningsnævnet og din repræsentant.

Den 22. november 2021 anmodede Erstatningsnævnet – med henvisning til en række oplysninger om yderligere gener, som ikke sås at være inddraget i vurderingen af 16. november 2021 – Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at revurdere det varige mén.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgav den 8. april 2022 på baggrund af en ny vurdering af sagen en ny vejledende udtalelse om dit varige mén til Erstatningsnævnet.